

РЕШЕНИЕ

№ 2732

гр. Варна, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Камелия Василева

при участието на секретаря Елица Т. Трифонова
като разгледа докладваното от Камелия Василева Гражданско дело № 20233110100513 по описа за 2023 година

Предявени са в обективно кумулативно съединение искове с правно основание **чл.74, ал.1 вр.чл.4 КТ, чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл.225 КТ** от А. М. М. срещу Териториално поделение Държавно ловно стопанство ** за обявяване недействителността на клауза със срок на изпитване в полза на работодателя, предвидена в т.2 от трудов договор №***/31.05.**г.; за отмяна на заповед №16/23.11.**г. за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца; за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност, както и за осъждане на ответника да заплати обезщетение за оставането му без работа вследствие на незаконосъобразното уволнение за периода 23.11.**г. – 23.05.2023г. в размер на 11 040 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска -17.01.2023г. Размерът на претенцията по чл.225 КТ е увеличен в ос.з. от 05.07.2023г. на 11 374.67 лева по реда на чл.214 ГПК.

Ищецът твърди, че от 08.11.**г. до 31.06.2004г. работил на длъжността „горски стражар“ в ДЛ **. От 10.12.2004г. до 01.01.2008г. работил на длъжността „началник ловно технически участък“ в Държавно лесничейство **. От 01.01.2008г. до 01.06.2008г. работил на длъжността „старши лесничей“ в ДЛ **. От 01.06.2008г. до 29.06.2011г. заемал същата длъжност в преобразуваното предприятие Държавно горско стопанство **. От 29.06.2011г. до 16.01.2012г. заемал същата длъжност в преобразуваното

Североизточно държавно предприятие ДП Териториално поделение Държавно горско стопанство ** – правопреемник на Държавно горско стопанство **. От 16.01.2012г. до 04.03.2015г. работил на длъжността „специалист лесовъдство“, от 04.03.2015г. до 18.01.2018г. работил на длъжността „старши лесничей“; от 18.01.2015г. до 05.09.**г. работил на длъжността „ловен надзирател“ или за периода 08.11.**г. до 05.08.**г. без прекъсване работил в Североизточно държавно предприятие ДП Териториално поделение Държавно горско стопанство **. Сочил, че на 01.06.**г. сключил трудов договор №***/31.05.**г. със Североизточно държавно предприятие ДП Териториално поделение Държавно горско стопанство ** за длъжността „горски стражар“ с основно месечно възнаграждение 1560 лева и допълнително възнаграждение 1 % за всяка прослужена година работа за работа от същия или сходен характер, като трудовото възнаграждение, което получавал било в размер на 1840.80 лева. В трудовия договор било посочено, че е трудоустроен съгласно ЕР №1994/29.06.2021г. и имал 50 % намалена работоспособност. В т.8 от трудовия договор били посочени противопоказания при извършване на работа: продължително вървене и правостоеене, усукване в поясно-кръстната област. В договора била включена клауза за изпитване, която била недействителна, тъй като с нея работодателят целял заобикаляне на закона, а именно при прекратяване на трудовото правоотношение по облекчен ред, без предизвестие, без обезщетения, без закрилата на чл.333, ал.1, т.2 и ал.2 КТ заради качеството му на трудоустроено лице.

Излага се, че съгласно чл.70,ал.5 КТ за една и съща работа един и същ работник или служител и също предприятие трудов договор със срок на изпитване може да се сключи само веднъж. Твърди се, че към датата на сключване на процесния трудов договор ищецът вече веднъж е заемал длъжността „горски стражар“ към ДГС **, чийто правопреемник било Североизточно държавно предприятие. Сочил, че има необходимото образование и квалификация за заемане на тази длъжност. При сключване на трудовия договор представил медицинската си документация и противопоказанията за полагане на труд. Ответникът направил запитване до ТЕЛК, която дала заключение, че не може да изпълнява длъжността „горски стражар“. Счита, че работодателя е нарушил чл.8 КТ при сключване на трудовия договор, като не е действал добросъвестно, тъй като включил

недействителна клауза – чл.70 КТ -срок за изпитване в договора с цел заобикаляне на закона.

На 23.11.**г. получил заповед за прекратяване на трудовото му правоотношение на основание чл.71,ал.1 КТ и във връзка с експертно решение на ТЕЛК.

Намира заповедта за незаконосъобразна, тъй като клаузата със срок за изпитване в трудовия договор била недействителна като целяща заобикаляне на закона.

Твърди, че на работодателя е добре известно, че целият трудов стаж на ищеца е преминал в ДГС ** и че има намалена работоспособност.

Счита, че включването в трудовия договор на недействителна клауза цели вместо да бъде спазена процедурата по чл.314 КТ и чл.325,ал.1, т.9 КТ, трудовото му правоотношение да бъде прекратено по облекчен за работодателя ред.

Претендира обезщетение за незаконното уволнение, поради което е останала без работа в размер на 1840.80 лева.

В срока по чл.131 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в която изразява становище за неоснователност на предявените искове.

Оспорват се твърденията на ищеца, че трудовите му отношения в периода 08.11.**г. до 05.08.**г. и процесното трудово правоотношение са с един работодател СИДП ДП **. Твърди се, че в посочените периоди ищецът не е работил при един и същ работодател, поради и което с него да се сключи трудов договор с клауза за изпитване.

Оспорват се твърденията, че клаузата за изпитване е недействителна и цели заобикаляне на закона. Твърди, че нито в закона, нито в практиката и правната доктрина няма забрана да се сключва клауза за изпитване с лица, притежаващи решение на ТЕЛК.

Оспорват се твърденията на ищеца, че работодателя е нарушил чл.8 КТ.

Твърди се, че СИДП ДП ** никога не е било работодател на ищеца нито самостоятелно основание, нито като правопреемник на включените в него териториални поделения.

Сочи се, че на 28.06.**г. в Търговски регистър е вписано създаденото със Заповед №**/13.04.2021г. на Министъра на земеделието и храните „Североизточно държавно предприятие“ със статут Държавно предприятие по смисъла на чл.62,ал.3 ТЗ със седалище **. От същата дата съгласно т.3 вр.т. 2 от заповедта Държавни горски стопанства и Държавни ловни стопанства стават териториални поделения на СИДП ДП ** като поделенията и правомощията им били предварително уредени в Правилника за организацията и дейността на СИДП ДП **, утвърден със Заповед № **/03.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните като териториалните поделения съгласно чл.24 от Правилника включвали и процесните : ДГС **, ДЛС **, ДГС **. Изрично в чл.25 от Правилника било посочено, че териториалните поделения водят от свое име и за своя сметка дела и са работодатели по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ. От 01.06.2012г. на основание Заповед №**/29.03.2012г. на Министъра на земеделието и храните в структурата на СИДП ДП ** била направена нова промяна, при която ТП ДГС ** било закрито и преминало към ТП ДЛС ** със седалище Горен Чифлик. Със Заповед №**-261/19.10.2017г. действалите до момента правилници били отменени и бил утвърден нов правилник. Със Заповед №**/26.06.2018г. на Министъра на земеделието и храните било променено седалището на ТП ДЛС ** в с.**.

Твърди се, че ТП ДЛС ** е правопреемник на ТП ДГС **, ** - държавно дивечовъдна станция, ** –Ловно стопанство, ДЛС –** – държавно предприятие, за които ищецът не твърдял да е имал трудови правоотношения.

Твърди се, че на 31.05.**г. ищецът е сключил трудов договор №***/31.05.**г. с нов работодател Държавно ловно стопанство ** – териториално поделение. , което било част от СИДП ДП **. Твърди се, че ищецът никога не бил работил в това поделение, нито в негови предходни образувания.

Ищецът твърдял, че е работил в **- държавно лесничейство; ДГС ** – държавно предприятие, ДГС ** – териториално поделение, като негов работодател в съответните периоди бил директорът на съответното стопанство вкл. и директорът на ДГС ** към СИДП ДП **, а не изпълнителният директор на СИДП ДП **.

В периода 03.05.2011г. до 23.11.201г. инж. Йо.Р. бил изпълнителен

директор на СИДП ДП **, като от 09.12.2014г. и към момента бил директор на ТП ДЛС **.

Затова независимо, че ищецът от 08.11.**г. до 05.09.**г. е работил по трудов договор с ТП ДГС ** при СИДП ДП **, а от 23.11.**г. работил по трудов договор с ТП ДЛС ** при СИДП ДП **, СИДП ДП ** като правопреемник на двете стопанства не бил работодател на работниците и служителите в поделенията, поради и което твърдението му , че е работил в едно и също предприятие било невярно.

Твърденията на ищеца, че с вписването на клауза със срок за изпитване в полза на работодателя се целяло заобикаляне на закона се сочи за несъстоятелно, тъй като работодателят към датата на сключване на трудовия договор не познавал работата на този нов за него работник.

Твърди се, че през цялото време работодателят е бил добросъвестен в упражняването на правата си.

Сочи се, че приложените от ищеца решения са неприложими, тъй като настоящите териториални поделения са създадени по ЗГ и са със специален статут, различен от останалите поделения, тъй като не предприятието, а самото поделение е работодател.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното :

С Трудов договор №50/08.11.**г. А. М. М. е назначен на длъжността Горски стражар в Държавно лесничейство с.**. С Допълнително споразумение от 13.10.2003г. същият е преназначен на длъжността Ловен стражар. С Допълнително споразумение от 06.12.2004г. е преназначен на длъжността Началник Ловно-технически участък. С Допълнително споразумение от 20.05.2008г. е преназначен на длъжността Старши лесничей. С Допълнително споразумение от 01.07.2008г. е преназначен на длъжността Началник ЛТУ. С Допълнително споразумение от 01.07.2011г. е преназначен на длъжността Старши лесничей. С Допълнително споразумение от 16.01.2016г. е преназначен на длъжността Специалист лесовъдство. С Допълнително споразумение от 11.03.2013г. е преназначен на длъжност Ръководител участък горско стопанство. С Допълнително споразумение от 04.03.2015г. е преназначен на длъжност Старши лесничей. С допълнително

споразумение от 15.01.2016г. е преназначен на длъжност Ловен надзирател.

Със Заповед №7/05.08.**г. е прекратено трудовото правоотношение на А. М. М., считано от 05.08.**г. поради съкращаване в щата.

Представени са длъжностните характеристики за всяка една от заеманите от ищеца длъжности.

Със Заповед №**/13.04.2011г. на Министъра на земеделието и храните е създадено Североизточно държавно предприятие със статут на държавно предприятие по чл.62,ал.3 ТЗ, което включва като териториален обхват на дейност съществуващите държавни горски и ловни стопанства, посочени в заповедта, сред които са и ДГС „**“ и ДЛС“***“. В т.4 от заповедта е посочено, че от датата на вписването в ТР „Североизточно държавно предприятие“ е правоприемник на активите и пасивите на изброените в заповедта държавни горски и ловни стопанства.

Представен е Правилник за организацията и дейността на Североизточно държавно предприятие , утвърден със Заповед №РД-04-13/03.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните.

Със Заповед №РД49-261/19.10.2017г. е отменен Правилник за организацията и дейността на Североизточно държавно предприятие , утвърден със Заповед №РД-04-13/03.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните и е утвърден нов такъв. Съгласно чл.24 от последния държавните ловни и горски стопанства осъществяват функциите на държавното предприятие в определен район и са подробно изброени в ал.2 на чл.24, сред които попадат и ДГС ** и ДЛС **.

С Трудов Договор №***/31.05.**г. А. М. М. е назначен на длъжността „Горски стражар“ в ТП ДЛС“***“ за неопределен срок със срок за изпитване шест месеца в полза на работодателя до 31.11.**г.

Съгласно Експертно решение №1749/27.09.**г., издадено от БАЛ“Св.Анна-Варна“АД , във връзка със запитване от работодател - директора на ТП ДЛС“***“ относно пригодността на А. М. да изпълнява длъжността Горски стражар с диагноза – увреждане на междупрешлените дискове в поясния отдел на ГС с радикулопатия, е посочено, че работата е свързана продължително вървене, пренатоварване на долни крайници и гръбначен стълб, продължителен правостоеж, значително нервно-психическо

напрежение и лицето не може да я изпълнява.

Със Заповед №16/23.11.**г. на Директора на ТП ДЛС“***“ трудовото правоотношение на А. М. М. е прекратено, считано от 24.11.**г., на основание чл.71, ал.1 КТ в срока на изпитване.

Съгласно заключението на проведената по делото ССЧЕ последният пълен отработен месец, предхождащ датата на прекратяване на трудовото му правоотношение е месец октомври **г., за който му е начислено БТВ в размер на 1856 лева и НТВ 1506.63 лева. Същото е формирано от основна работна заплата в размер на 1560 лева и допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит 296.40 лева. Експертът е определил, че сумата, която да изплати като обезщетение за незаконно уволнение за периода 24.11.**г. до 23.05.2023г. е размер на 11 374.67 лева.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Не е спорно и от представените по делото доказателства се установява, че ищецът в периода 08.11.**г. до 05.08.**г. е бил в трудово правоотношение в ДГС „***“, като последователно е заемал длъжностите Горски стражар; Ловен стражар; Началник Ловно-технически участък; Старши лесничей; Началник ЛТУ; Старши лесничей; Специалист лесовъдство; Ръководител участък горско стопанство; Старши лесничей; Ловен надзирател. На 31.05.**г. същият е назначен на длъжността Горски стражар в ДЛС „***“ със срок на изпитване шест месеца в полза на работодателя. Правоотношението е прекратено от работодателя в срока за изпитване.

Основният спорен по делото въпрос е дали постъпването на ищеца на работа в ДЛС ** е в същото предприятие по смисъла на чл.70,ал.5 КТ, в което той е работил в периода 08.11.**г.- 05.08.**г. и в тази връзка недействителна ли е клаузата на Трудов Договор №***/31.05.**г. в частта относно уговорения срок за изпитване.

Със създаването на Североизточно държавно предприятие през 2011г. пасивите и активите на всички държавни горски и ловни стопанства в териториалния му обхват са преминали под неговия патримониум, като правоотношенията със служителите и работниците са запазени при условията на чл.123 КТ.

Съобразно мотивите на Решение №50262/21.12.**г. по гр.д. №621/2021г. по описа на ВКС използваният в чл.70,ал.5 КТ термин „предприятие,, следва да се съотнесе към другата страна по трудовото правоотношение – работодателя /дефиниран като понятие в §1, т.1 ДР на КТ/. Материалната и процесуална легитимация на работодателя се отклонява от общата в гражданското ни право. При трудовите спорове юридическа правосубектност е придадена не само на юридическите лица, но и на техни подразделения, както и на всяко друго икономически обособено образувание /предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество или други подобни/, което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение – пар. 1, т. 1 ДР КТ. Оттук следва, че работодател може да бъде физическо лице, юридическо лице, подразделение на юридическо лице и всяко организационно и икономически обособено образувание, което не е юридическо лице. Подделенията на юридическите лица са работодатели без да са правоспособни, когато са организационно и икономически обособени и със съответен акт им е предоставено правото да сключват трудови договори, т. е. специалната правоспособност по пар. 1, т. 1 ДР КТ.

Или съобразно изложеното следва да се приеме, че всички териториални държавни горски и ловни стопанства, включени в Заповед №**/13.04.2011г. на Министъра на земеделието и храните се включват в структурата на Североизточно държавно предприятие, ползват неговите активи и изпълняват функциите му в съответната територия, като представляват част от едно предприятие в широкия смисъл на термина. Придадената самостоятелност на всяко от тях е в рамките на една обща правноорганизационна държавна организация, поради и което се налага извода, че със сключването на Договор №***/31.05.**г. ищецът е продължил да работи в същото предприятие, с което правоотношенията са били прекратени със Заповед №7/05.08.**г.

В периода 08.11.**г. до 18.10.2003г. ищецът е изпълнявал длъжността Горски стражар в ДГС **. На същата длъжност е бил назначен и в ДЛС **. При сравнителен анализ на трудовите характеристики за длъжността Горски стражар от **г. и **г. се установява пълна идентичност на трудовите функции и отговорности : пазене на поверения охранителен район; проверка

на документи за сеч, паша, лов, риболов и другите ползвания на горите; съблюдава спазването на дисциплината на ползване на горите, опазването на горите и всички обекти в границите на поверената му територия; опазва дивеча и рибното богатство в поверената му територия и др.

При идентичност на работата, повторна проверка на годността на работника с договор по чл.70 КТ не е необходима и затова, законът не я позволява. Ограничението по чл.70,ал.5 КТ обхваща не само случаите, когато срокът за изпитване се уговаря повторно при съществуващо трудово правоотношение, но и, когато, след прекратяване на трудовия договор за изпълнение на определена длъжност, се сключва нов трудов договор за същата по естеството си трудова функция. Не е налице възможност за сключване на втори и последващ трудов договор със срок за изпитване със същия работник или служител, за същата работа. „Верижни“ договори със срок за изпитване са недопустими, дори и общата им продължителност да е в рамките на определения от закона 6-месечен срок. Разпоредбата на чл.70,ал.5 КТ не съдържа изискване уговорката за изпитване да е в рамките на трудово правоотношение, възникнало от един трудов договор, нито определя времева разлика между договорите при вече съществувала уговорка за изпитване.

Така уговорката в Договор №***/31.05.**г. за срок на изпитване в полза на работодателя е недействителна и целяща заобикаляне на забраната за повторно проверяване пригодността на работника да изпълнява конкретно възложените му функции. Прави впечатление също, че ищецът е освободен след отговор на запитване към ТЕЛК във връзка с известно на работодателя заболяване, дали са налице ограничения за заемане на длъжността Горски стражар, по който становището е било, че той не може я да изпълнява с оглед на функциите и отговорностите на тази длъжност. Това обстоятелство само по себе си сочи, че действията на работодателя по уволнението на ищеца, могат да бъдат окачествени като целенасочени и отправени към прекратяването на трудовия договор с ищеца без да е предложена подходяща за здравословното му състояние работа съгласно изискването на чл.325,ал.1, т.9 КТ и установява твърденията за ищеца за злоупотреба с право в нарушение на чл.8,ал.1 КТ.

Недействителността на клаузата в процесния трудов договор за изпитване обуславя извод за незаконност на уволнението, поради което

същото следва да се отмени, а ищеца възстанови на заеманата преди уволнението длъжност.

По иска по чл.225 КТ за заплащане на обезщетение за незаконното уволнение за периода, в който ищецът е останал без работа.

Съгласно разпоредбата на чл.225, ал.1 КТ при незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца. От представения препис на трудовата книжка се установява, че ищецът не е работил по трудово правоотношение след прекратяване на правоотношението му и доколкото заявения период попада в шестмесечния такъв, за ищеца възниква правото да претендира заплащане на обезщетение.

Въз основа на изложеното и заключението на вещото лице съдът приема размерът на БТВ, въз основа на което се определя обезщетението за оставане без работа на ищцата се определя в размер на 1856 лева за месец. Искът следва да се уважи за претендирания размер от 11 374.67 лева.

По възражението на ответната страна за датата, от която се дължи законната лихва за забава с оглед увеличаване размера на иска съдът намира следното :

Когато предявява частичен иск, ищецът въвежда като предмет на делото само част от спорното право. При увеличение на размера частичен иск, се заявява останалата част от спорното право и в тази хипотеза законната лихва следва да се присъди от датата на молбата за увеличение. Когато искът не е предявен като частичен, то предмет на делото е цялото вземане, дължимо на посоченото от ищеца основание, размерът на което може да бъде изменен по реда на чл.214 ГПК до приключване на съдебното дирене в първата инстанция. Увеличението на размера на исковата претенция по реда на чл.214, ал.1 ГПК не представлява предявяване на нов иск, а форма на прецизиране размера на иска, чрез която ищецът коригира грешки или неточности в преценката си за действителния размер на спорното вземане. В тази хипотеза дължимостта на законната лихва като акцесорна претенция върху цялото вземане се дължи от момента на депозиране на исковата молба.

По разноските :

С оглед изхода на делото в полза на ищеца следва да бъдат присъдени

направените разноси : 2100 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на ответника, на основание чл. 78,ал.1 ГПК.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати държавна такса в размер на 50 лева за предявения иск с правно основание чл.74,ал.1 КТ ; в размер на 50 лева по иска с правно основание чл.344,ал.1, т.1 и т.2 ; 454.99 лева за иска по чл.225 КТ и 200 лева за изплатения от бюджета на съда депозит за ССЧЕ на основание чл.78,ал.6 ГПК.

Воден от горното съд :

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НЕДЕЙСТВИТЕЛНА, поради противоречие със закона, клаузата за изпитателен срок в полза на работодателя предвидена в т.2 от Трудов договор №***/31.05.**г., сключен между А. М. М., ЕГН: ***** и Държавно ловно стопанство **, ЕИК: ** с адрес с.**, общ.Долни Чифлик, обл.Варна, на основание чл. 74, ал.1 вр.ал.4 КТ.

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ уволнението на А. М. М., ЕГН: *****, извършено със Заповед №16/23.11.**г., издадена от Директора на ДЛС ***"АД, на основание чл.344,ал.1, т.1 КТ.

ВЪЗСТАНОВЯВА А. М. М., ЕГН: ***** на заеманата преди уволнението длъжност „Горски стражар“ в ДЛС **, на основание чл.344,ал.1, т.2 КТ.

ОСЪЖДА Държавно ловно стопанство **, ЕИК: ** с адрес с.**, общ.Долни Чифлик, обл.Варна *да заплати на* А. М. М., ЕГН: ***** с адрес гр.Дългопол, ул.“***“ №7 сумата от **11 374.67 /единадесет хиляди триста седемдесет и четири лева и шестдесет и седем ст./лева**, представляваща обезщетение за оставането му без работа вследствие на незаконното уволнение за периода 23.11.**г. – 23.05.2023г. , ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска -17.01.2023г., на основание чл.225,ал.1 КТ, вр. чл.344, ал.1, т.3 КТ.

ОСЪЖДА Държавно ловно стопанство **, ЕИК: ** с адрес с.**, общ.Долни Чифлик, обл.Варна *да заплати на* А. М. М., ЕГН: ***** с

адрес гр.Дългопол, ул.“***“ №7 сумата от **2 100 /две хиляди и сто /лева**, представляваща направени разноси по делото, на основание чл.78,ал.1 ГПК.

ОСЪЖДА Държавно ловно стопанство **, ЕИК: ** с адрес с.**, общ.Долни Чифлик, обл.Варна **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Варненския районен съд сумата от **754.99/седемстотин петдесет и четири лева и деветдесет и девет ст./ лева**, представляваща дължима държавна такса по делото и изплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещи лица по ССчЕ, на основание чл.78,ал.6 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред ВОС.

Съдия при Районен съд – Варна: _____